

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] peccatores sint baptizandi? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

fla, differat accipere baptismum, nisi ex causa necessaria & licentia prælatorum Ecclesiæ. Sed tamen & hoc peccatum cum alijs deleri potest per succedentem contritionem, quæ supplet vicem baptismi, vt supra dictum est *.

*in corpore
re art. 9.
art. præc.*

Ad primum ergo dicendum, quod illud mandatum Leonis Papæ de obseruandis duobus temporibus in baptismo, intelligendum est de adultis; excepto tamen periculo mortis, quod semper in pueris est timendum, vt dictum est *.

*in corpore
re art.*

Ad secundum dicendum, quod illud de Iudeis, est institutum ad Ecclesiæ cautelam, ne simplicium fidem corrumpant, si non fuerint plenè conuersi. Et tamen vt ibidem subditur, si infra tēpus præscriptū, aliquod periculum infirmitatis incurrerint, debent baptizari.

Ad tertium dicendum, quod baptismus per gratiam quam confert, nō solum remouet peccata præterita, sed etiam impedit peccata futura ne fiant. Hoc autem præcipuè desiderandum est, vt homines non peccent. Secundario autem, vt leuius peccent, vel etiam vt eorum peccata mudentur: secundum illud 1. Ioannis secundo, Filioli mei hæc scribo vobis, vt non peccetis: sed & si quis peccauerit, aduocatum habemus apud patrem Iesum Christum iustum; & ipse est propitiatio pro peccatis nostris.

ARTIC. IV.

Vtrum peccatores sint baptizandi?

287
*inf ar. 8.
ad 4.*

Ad quartum sic proceditur. Videtur, quod peccatores sint baptizandi. Dicitur enim Zach. 13. In die illa erit fons patens domui Dauid, & habitantibus Hierusalem, in ablutionem peccatoris & menstruata. Quod quidē intelligitur de fonte baptismi. Ergo videtur, quod sacramentum baptismi sit etiam peccatoribus exhibendum.

¶ 2 Præterea, Dominus dicit Matth. 9. Non est opus valentibus medicus, sed malè habentibus. Malè autem habentes, sunt peccatores. Cum igitur spiritalis medici, scilicet Christi medicina sit baptismus,

mus,

mus, videtur quod peccatoribus sit sacramentum baptismi exhibendum.

¶ 3 Præterea, Nullum subsidium debet peccatoribus subtrahi. Sed peccatores baptizati, ex ipso characteris baptismali spiritualiter adiuuantur, cum sit quædam dispositio ad gratiam. Ergo videtur quod sacramentum baptismi sit peccatoribus exhibendum.

SED contra est, quod Augustinus dicit, Qui creauit te sine te, non iustificabit te sine te. Sed peccator cum habeat voluntatem non dispositam, non cooperatur Deo, immo magis contrarium operatur. Ergo frustra adhiberetur sibi baptismus ad iustificationem non disposito.

RESPONDEO dicendum, quod aliquis potest dici peccator dupliciter. Vno modo propter maculam & reatum præteritum. Et sic peccatoribus est sacramentum baptismi conferendum: quia est ad hoc specialiter institutum, ut per ipsum peccatorum sordes mundentur, secundum illud Ephes. 5. Mundans eam (scilicet Ecclesiam) lauacro aquæ in verbo vitæ. Alio modo potest dici aliquis peccator ex voluntate peccandi, & proposito persistendi in peccato. Et sic peccatoribus non est sacramentum baptismi conferendum: primo quidem, quia per baptismum homines Christo incorporantur. secundum illud Gal. 3. Quicumque in Christo baptizati estis, Christum induistis. Quando autem aliquis habet voluntatem peccandi, non potest esse Christo coniunctus: secundum illud 2. Cor. 6. Quæ participatio iustitiæ cum iniquitate? Unde & Aug. dicit in lib. 8. de penit. quod nullus suæ voluntatis arbitrer constitutus, potest nouam vitam inchoare, nisi eum veteris vitæ præniteat. Secundo, quia in operibus Christi & Ecclesiæ nihil debet fieri frustra. Frustra autem est, quod non pertingit ad finem ad quem est ordinatum. Nullus autem habens voluntatem peccandi, simul potest à peccato mundari, ad quod ordinatur baptismus: quia hoc esset ponere contradictionem esse simul. Tertio, quia in sacramentalibus

ca. 2. non
pro. ul. a
prin. 10.
9.

bus signis non debet esse aliqua falsitas. Est autem, signum falsum, cui res significata non respondet. Ex hoc autem, quod aliquis lauandum se præbet per baptismum, significatur, quod se disponat ad interiorē abluionem. Quod non contingit de eo, qui habet propositū persistendi in peccato. Vnde manifestū est, quod talibus sacramentū baptismi non est conferendum.

Ad primum ergo dicendum, quod illud verbum est intelligendum de peccatoribus, qui habent voluntatem recedendi à peccato.

Ad secundum dicendum, quod spiritualis medicus, scilicet Christus, operatur dupliciter. Vno modo interiorius per seipsum: & sic preparat voluntatem hominis, ut bonum velit, & malū odiat. Alio modo operatur per ministros, exterius adhibendo sacramenta: & sic operatur perficiendo exterius id quod est interiorius inchoatum. Et ideo sacramentum baptismi non est exhibendum, nisi ei in quo interioris conuersionis aliquod signum apparet; sicut nec medicina corporalis adhibetur infirmo, nisi in eo aliquis motus vitalis naturæ appareat.

Ad tertium dicendum, quod baptismus est fidei sacramentum. Fides autem informis non sufficit ad salutem, nec ipsa est fundamentum: sed sola fides formata, quæ per dilectionem operatur, ut August. dicit in lib. * de fide & operibus. Vnde nec sacramentum baptismi salutem conferre potest cum voluntate peccandi: quæ fidei formam excludit. Non est autem per impressionem characteris baptismalis aliquis disponendus ad gratiam, quamdiu in eo apparet voluntas peccandi: quia Deus neminem ad virtutem compellit, sicut Damasc. * dicit.

ARTIC. V.

Utrum peccatoribus baptizatis sint imponenda opera satisfactoria?

Ad quintum sic proceditur. Videtur, quod peccatoribus baptizatis sint opera satisfactoria imponenda. Hoc enim ad iustitiam Dei pertinere videtur,

2. 26. 20. 4

lib. 2. ors.

fid. c. 30.

388

sup. 9. 49.

2. 2. ad 2

et inf. ar.

6. co. et 2.

d. 6. qu. 1.

2. 1. 9. 1.

1. 2. 3. d.

39. a. 3. 9.

2. ad 1. et

4. d. 6. q.

1. a. 1. 2. q.

3. 6. 2. 4.

102. c. 5. 8.

9. Ro. 11.

de. 4. col. 4

10. 5.

10. 5.